

CALICUL

humor și satiră.

Apare la prima fiicărei luni în Sibiiu.

Abonamentul: Pentru Austro-Ungaria pe an 3 fi., pe $\frac{1}{2}$ an 1 fi. 50 cr. pentru România pe an 7 franci, pe $\frac{1}{2}$ an 3:50 franci. Inșertiuni: De un șir peti 6 cr. și 30 cr. timbru.

Abonamentele, manuseriptele, inseratele etc. se adresează la: Redacțiunea Calicului în Sibiiu.

Lae și Liță.

O glumă novelistică.

(Continuare din Nr. 8).

O atare vėduvă admirabilă se afla în cocóna Eleftera Costache c'o avere de 80 mii de franci și un vino'ncoci fermecător. În fine sânt rari femeile, cari nau un „vino'ncoci“ dar multe il ascund. Lettera nu era de acestea, ea se ridica cu „vino'ncoci“ al ei ușor preste lumea de rind, și sufletul ei sbura mereu în sfera idealelor. Supremul ei ideal, încă ca fată, era un oficir de rang înnalt. Mai potrivit i-ar fi căđut un general de 20 de ani, frumos și vestit prin vitejii. Idealul acesta nu i s'a realizat. Din motivul acesta, și în lipsa altui object de amor, s'a amorisat întrun băcan și acesta in ea. Urmarea amorului a fost naturală, pentru-că doi amorisați sânt doi orbi, cari-și arată unal altuia drumul și amėndoi cad în căsătorie. După mórtea primului bărbat, care i-a lăsat averea însemnată, o durea inima așa de tare, încat s'ar fi măritat deloc după altul. Exemplarul acesta exotic din tagma veduvelor avea din prima căsăterie ș'o fată frumósă, pe Letterița, care numėra 18 ani și scăpėra, ca și numă-sa, după măritiș.

Lefterița era frumoasă ca primavara în corzet. Părul ei negru spândura în vucle fantastice preste un obraz rotund și plin de pudre de riz. Preste ochii negrii mari jucau sprâncene fermecătoare în tactul lui perpetuum mobile un vino'ncoci, ce l'a eredit dela mumăsa. În timpul nostru al gumilasticului, al vatei, al signónelor și al dentiștilor americani, singur ochii unei femei mai dau óre-care garanție, pentru-că aceștea nu se pot văpsi sau schimba. Când femeile au ochi falsi, mulțămită ceriului, că aceștia sunt ai lor proprii.

Creșterea Lefteriței era cu totul modernă. Într-o lună cosea un gândac roșu s'au o roză verde, umplea în tóte țilele clavirul și vecinătatea de disharmonii și vorbea despre modă și piese teatrale cu deosébit talent. Limba franceză — se înțelege — o parla după tóte nuanscele filologice și nasologice, iar în epistolele ei scrise în limba română se reprezenta totalitatea chaosului ortografiiilor române de dincolo și de dincóce de Carpați. Și-a ferbe ar fi învățat Lefterița, dar de multele studii ale culturei moderne nu i-a remas timp. —

În București nu era lipsă neci de bărbați. Se afla ș'un vėduv Nicolae Teunean cu feciorul seu Niculiță, deja ómeni cu stare și poziție socială.

A! acum știm tótă istoria, veți țice ouorașilor domni și dómne: Vėduvul Nicolae a luat pe vėduva și feciorul lui Niculiță pe fata veduvei. Nu-i așa, ascultați istoria. —

Era în luna lui Cuptor. După-ce a încărcat Niculiță tótă țiuva stranguri din magăzina tótă-so, pentru țėrguri dela țară, ședea cārtră séră pe o ladă ostenit și fără voie. Căldura tropică i-a stors atátea sudori, pe cari de nu le-ar fi elocat în încărcarea de stranguri spre fructificare, ci în întrebuirțarea strangurilor spre innălțarea strangarilor din capitală, batăr o palmă dela pamânt, și-ar fi căștigat nemurirea. —

Cu t^otă ostenéla s'a decis Niculiță la o preumblare. A făcut curénd toaletă ș'a plecat cătră Cismigiu. Pe strade n'a întilnit decât p'un cunoscut. Era un medic fără pacienți, care cauta sigur nu d^oră în decursul țilei a trântit arșita s^or lui pe cineva la pamânt ca se'l espedeze prin mijlócele sciinței sale cu atăta mai sigur în cealaltă lume. Cu'n „bonjur“ reciproc și espresiunea dorinței de revedere în Cismigiu, au trecut unul prelânga altul în direcțiune contrară. Niculiță a plecat cătră Cismigiu. Aici era, ca și pe strade, o pustietate completă. Societatea, ce Niculiță era indatinat a o află în Cismigiu și-a fost întors spatele cătră București. Mesele, ce e dreptu, se aflau întinse ca'n țilele cele bune, dar tacămurile aseđate prin pachară asemănau petrilor din cintirim și se păreau că țic lui Niculiță: „Șeđi călăt^oriule, că cei-ce șeđeau mai nainte aici au trecut în altă lume mai fericit^o. Marcherul principal privea cu desperațiune în jurul seu. Esistența lui i se părea o găc^oțore, și ca să-și ocupe degetele dedate la schimbarea și încasarea de p^orale, trăgea cu ele t^obac de prisă pe nas. Cei-alalți marcheri subalterni căscău, și'n loc de bacșis le zburau muștele-n gură.

Marcherul principal se apropiă cu curtuasia indatinată, de Niculiță și aviză pu'n subătern, ca se-i aducă la comandă un sifon?

— Bine frate, ce-i cu Cismigiul? Să ține d^or vro denie ađi aici, de sunt așa puțini óspeti?

— Ne aflăm în sesenul falimentului domnule! S'a dus t^otă lumea la băi! Vedeti pe Domnul acela colo la masă? Era un mușteriu bun. Acum de patru țile nu mănăncă decât castraveți. Ađi a mănecat p^on'acum șapte porții de castraveți acrii!

Pecând se aprindeau luminările in Cismigiu s'a mai adunat

public. Cu deosebire au venit două dame, una mai frumoasă decât cei-alaltă, și au cuprins loc la o masă vis-avis de locul unde ședea Niculiță. Abia le-a luat în ochi, precând amorul a și slobozit o săgétă în inima lui Niculiță și l'a rănit amar. Inima lui a prins flacări și ardea pentru amândouă. Niculiță înfațișă pe măgariul dintre două clăi de fân. În Fine, cu tót adevărul proverbului; „Cu două nu te plouă,“ s'a decis pentru cea mai batrână. —

Ca un spion de poliție, nu le-a lăsat din ochi; le-a urmărit din pas în pas. Când au eșit damele din Cizmigiu și s'au suit într'o trăsură, ș'a luat și Niculiță o birjă și după ele. — Damele a dispărut într'o casă în strada Tudor Vladimirescu, precând i se părea lui Niculiță, că cea mai batrână făcând un respect preste drumul finit, i-a suris ș'a intrat în curte.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Niculiță a privit în acel suris un semn bun. Trecând dela casa unde au intrat damele, ș'a dat jos din birja s'a reîntors ș'a început a promena înaintea casei, în care au intrat damele, până-când a aflat dela un locuier, că acelea sunt cócóna Eleftera Costache cu fată-sa.

Plin de bucurie, c'a aflat ce-a căutat, s'a-ntors Niculiță acasă și s'a confundat în meditațiuni de amor.

(va urma.)

Erá cât p'aci sé uit.

Spune Kelet cu mândrie
C'a intratu o vijelie
Intre fii de Român
Și mor cu țilele'n sin;

Tot acel amic cu dracii
Dice cum că vircolacii
Ar fi mâncat țeu nuș-câți
De Români afurisiți;

Mie-mi spunea mama bună	Dar me tem că arjucuții
Că vêrcolacii la lună	Și Lobonții și Curuții
Sau pus se o nimicéscă	Vor constata că mai sunt
Nu la nația românéscă.	Români mulți p'acest pământ.

Decă-i drept ce Kelet đice	Arjucuții-s capuri bune,
Atunci póte fi ferice	Țin aminte de minune;
Că singur va rămănea	Ba acei'a or fi capaci
Domn pre dêtoria sa.	Se-i scape de vercolaci.

Numai se scótă porția
 Se platéscă dêtoria
 Ce o face magyar Kormán
 Cu Voda Tisza Kálmán.

Dr. Detunetescu,

Secretar al oficiolatnlui „Nu me uitá.”

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Haidați frați la București!

Se cântă dnpa melodia: Frunză verde de bostan,
 Compusa de chir Cunțan.

Haidați frați la București	Hai la București in țeră
Leicuțo, leicuțo fa!	Leicuțo
La plăcinte boeresci,	Se trăimu fără ocară
La procente jidovesci	Se ne'mpingă, se ne tragă
Și la drepturi muscălesc!	Lipitori din lumea largă!
Hai copii la București,	
Leicuțo, leicuțo fa!	Décă nu esci însurat,
Sě 'nvěțăm vorbe turcesci,	Hai in românul regat
Dialecturi slovenesci,	Și de loc capeți nevasta
Nomenclature grecești!	Din o viță boerescă!

Dar'se nu ȃici c'ai venit
 Aci ca Român unit
 Că atunci nu te cunnă
 Popa de viță strebună;

Că de proști lipsă n'avem,
 Fiind că atari suntem!
 Lipsă avem de strigoi
 Mai mari decum suntem noi!

Ci se spui că ești Jidan
 Ori Muscal, Turc, ori Arman
 Ori Arnăut ori chiar Drac,
 De vrăi cununa pre cap!

Deci haidați la București,
 La mizlicuri boeresci,
 La zarzaveturi turcesci.
 Și la vutchi muscălesci!

Că la noi, la București
 Trebe se scii se găcesci
 Că cu legea catolică
 O se ajungi la nimică.

Hai copii la București
 Se bem vinuri unguresci
 Aduse preste Pre-deal
 Dela Unguri din Ar-deal.

N'avem lipsă de păgâni,
 Cum sunt uniții Români
 Ci de Creștini ort-d eși
 Cum sunt Jidanii rfiioși.

Că la noi, la București,
 Nu bem vin de Odobești
 Că acela-i must de viță
 Și ne pörtă-n patru ițe;

Vină la noi toți Ciangăii
 Toți Burcușii, toți lingăii
 Ori din care 'mpărăție,
 Numai Români proști nu vie!

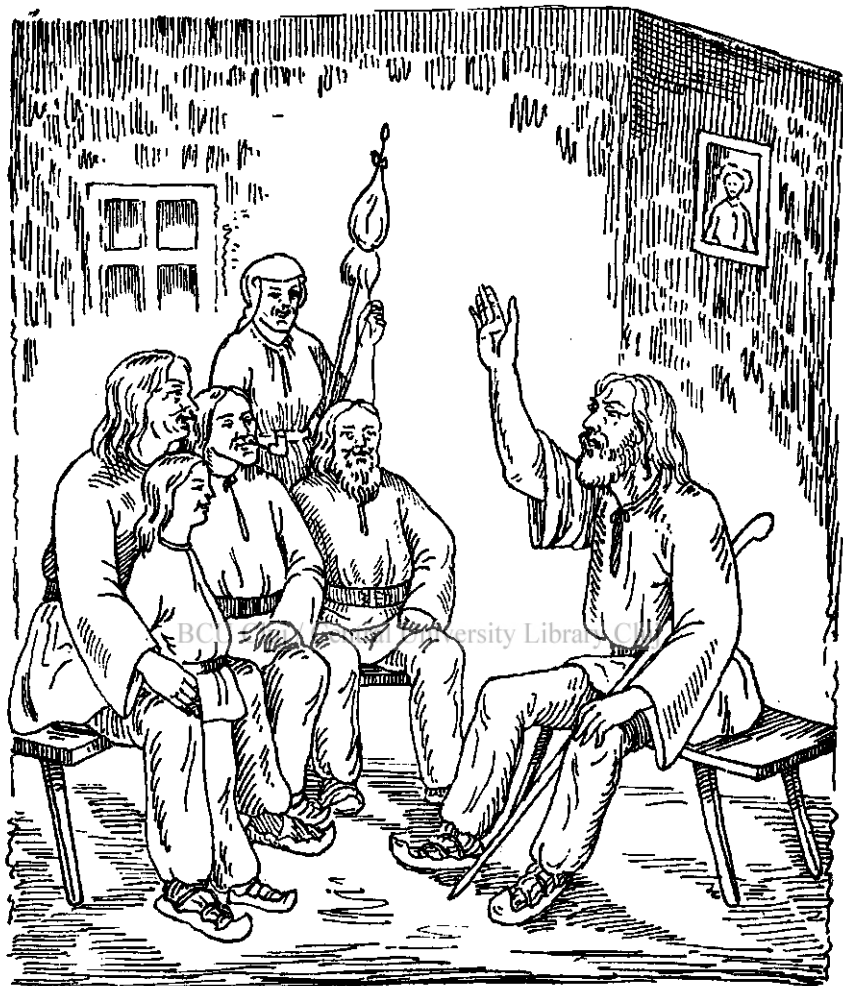
Noi bem vinuri unguresci,
 Vinuri europenesci
 Fabricate de Jidani
 Pentru a lui Carl-Romani.

Haidați frați preste Carpați
 Și cum-ți sosi căntați:
 „Töte nemțile vorbese
 Că la téra romănesc,
 Toți Jidanii pot se vie
 Ca sē-'si facă avuție.“

Dr. Detunetescu,

ambesodorul austro magiar in România.

Stan Pățitul.

A sosit și dascălul nostru dela Cluj, unde, cu 70. cruceri diurne din punga lui Trefort a flămândit șesă septămâni pentru idea statului maghiar. Acum de trei ani merge dascălul nostru mereu la Cluj, ca se se facă ungur, si totdeauna, când vine acasă, înloc se se întorcă cu mustațele resucite, după moda lui Bolond Miska, miscămintele naționali băjbăie pe el, încât dascălița, până nu-i dă alte haine nu'l lasă se între în casă.

Cu cât a învățat dascălul nostru la cursul lui Trefort din

Cluj ungurește nu scoți mâța de după cuptor se-i promiți toți șórecii d'acáror fricã Sașii au fugit din Flandria cátrã Ardeal. Neci cum se chiamã mágariul ungurește nu știe dascálul nostru cu tóte cá se știe iscáli, și cu tóte cá-n Ungaria tráiesc preste cinci milióne de mágari, cari cred, cá de dragul lor tuturor Románilor le vor crește urechile, și toți vor striga ca dascálul nostru: I-a!

Aserã mi-a povestit dascálul nostru minuni dela Cluj. Dice cá'n est an au cercetat 80 de vitezi d'ai lui A. B. C. cursul limbei maghiare, toți Románi fãrã deosebire de vlãdicã. Fiecare dascál sosind la Cluj purta cáte-o pereche de desagi în spate, și decã n'ar fi fost desculți și-nbrãcați în haine transparente a tot ce pórtã numele cote și genunchi, nime nu iar fi cunoscut, cá sânt faclii didactice din Transilvania, ci ar fi cugetat cá's Bãnãteni, cari adiprimãvarã au fãcut voiajul de petrecere în Româniã fãrã pasapórté.

Toți dascálii se încuartirézã în decursul cursului dresurei maghiare în așa numita: „Elemi nép iskola“ și se bucurã d'un comfort, pentru care însuși Spartanii i-ar învidia. Cine a veđut cum în vagóncle cáilor ferate se transportézã sláninele vii din Româniã cátrã Steinbruch, si se uitã apoi cum dorm ucenicii lui Trefort în „Elemi nép iskola“ din Cluj, cugetã cá's Spartanii, cu unica deosebire numai, cá trestia-i pe coperișul casei.

Fiecare dascál culcându-se își așterne desagii, își face perinã din desagi și se copere cu desagii, și fiind-cã sésã septãmâni nu manãncã altceva decãt fasole, nópte resunã Elemi nép iskola de durduituri, de omul cugetã cá-i la bombardementul Sebastopolului, numai dracul cá aierul nu pute a prav de pușcã, ci înprăștie un miros special, pe care altcum și nasuri cu puține cunoștințe strategice'l disting cu înlesnire.

Limba unгурéscã — spune dascálul nostru — se pro-

pune de protopopul greco-catâr, Pop Gavrilă, o fiintă cu două picioare, fără pene, care știind ungurește măsură mărirea lumii cu metrul propriei sale nulități, și care și-a crescut existența sa la iesclea renegatismului. Și fiind-că misăliile supușilor tot-deuna a fost piciul, pe care superbia domnitorilor s'a întins cu deosebită plăcere, Pop Gavrilă preste puțin se va decora pentru serviciile prestate ideii de stat maghiar cu ordul Sfântului Lumpațius.

În legăul protorenegatului Pop Gavrilă — așa dice dascălul nostru — trage Podóbă creștinilor din ținutul Clujului pelea greco-catolică preste urechi, și între creștinii de rasa greco-apahidosată aruncă bob d'al lui Loyola ad propagandam fidem mendelianam. Podóbă e aceea în părțile Clujului, ce în plaiurile Prahovei din România e Secharie V. Pop. Poporul român de dōga greco-catolică — așa se dice — atât e de încântat de meritele lui Podóbă pe terenul tragerei pe sfōră, încât acest original patrafirat după mōrte ar trebui liberat de cele dinlăuntru ale sale, umplut cu paie și păstrat întrun fiitor museu al faunei naționale.

Într'o séra — așa se povestește — Podóbă s'a reintors dela rojașandorizarea tractului cam târđiu acasă. Nu știu, episcopul Bob când a zidit biserica din Cluj, sau Pop Gavrilă a dispus mai târđiu, ca grajdiul pentru caii protopopești gr. cat. se se zidescă lipit de altariul biserecei. Destul că Podóbă sosind beat acasă și cocișul lui totașa de treaz, cest din urmă, în loc se bage caii'n grajd, i-a băgat în biserică, care din întemplantare era, cași grajdul, deschisa, i-a legat de funile clopotelor, ce spëndură în tinda biserecei, le-a pus fân dinnainte și s'a dus la culcare. Întrun târđiu o scrōfa mare a protopopului se pomenește în cotețul asemenea lipit de biserică zidit,

din somn, și auzind că caii-s în biserică, a părăsit și ea cotețul și s'a băgat în biserică.

Nimica în lumea acésta nu dură-n veci! Și finul dinaintea cailor s'a gătat, dér în jurul lor se mai afla fân risipit. Caii, nesătui cași stăpănu-so, a dat după fânul risipit și întindënd de funca clopotelor, acestea au început a suna într'o ureche. Clujenii se pomenesc din somn, strigă tulvai că arde; pompierii alergă-n toate părțile, dér nu dau nicair de foc. În fine poporul nevedënd neci fumul ce ieșea din ellemi nép iskola, aleargă la biserică unită. Aici află caii protopopului în biserică facënd serviții de clopotar. Când însă un agent al poliții, ca se se convingă despre starea lucrului, stând în pragul biserecei, a aprins un chibrit, scrófa, care se afla prin stranele cântăreților sau prin altar, se sperie și fugind se iasă din biserică, dá printre picioarele agentului de poliție, acesta-i rămâne în spate călare, și scrófe fuge cu el perđându-se în întunerecul nopții. Publicul cređënd că-i dracul a fugit în toate părțile.

D'atunci decâte-ori se trag clopotele la biserică gr. cat. din Cluj, ómenii đic: „Jar s'au spênđurat caii lui Podóbă de funile clopotelor.“

Prorocul Bileam

Despre întâmplările în luna lui Septembrie.

M. 1. Siguranța publică se mută din București la Budapesta, unde nu numai publicul de rînd d'ér chiar și ministrii se bucură d'o jăfuire mai radicală.

S. 2. Cogălniceanu prelege la Ateneu: Despre cunoștința ab initio a chestiunii dunărene, sau relațiunile național-economice între calea laptelui și Dâmbovița cu respect la negoțul lăptarilor din București.

V. 3. Englezilor angajați cu pacificarea Egiptului le cade barometrul curajului până la gradul izmene.

S. 4. Ministrul deficitelor Ungariei Szapári nu-și poate explica încă, de unde camera Franciei și-a luat curajul d'a denega ministeriul seu creditul.

D. 5. Metropolitul Vancea pomenește pe chamul Scharf din Tisza-Eszlar la liturghie.

L. 6. Impăratul tuturor Rușilor se simte atât de sigur, încât umblă dintr'o odoie într'alta fără escortă militară.

M. 7. Primaria din București publică un ordin, în urma căruia cânilor se concede a umbla liberi și fără corfă la gură, iar agenților de poliție li se impune oblegământul a se purta legați de fune.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

M. 8. Primiministrul Bratianu schimbă itele ministeriali si pe ministri-ii prind frigurile schimbătoare.

J. 9. Primăria din București dispune în interesul siguranței publice, ca în fiecare stradă se dărmă cel puțin un birjar.

V. 10. Diarul Națiunea constată că-n România un lucru e sigur: „Sosirea agentului de urmărire-perceptor“ !

S. 11. În Petersburg o caraulă puscă în umbra Țarului cugetând c'acesta se urmărește dun asasin.

D. 12. Din cauza că sērbatōrea populară din Budapesta a durat și nōptea, hoții pretind dela baronul Atzel o desdau-narea de 10.000 fl.

L. 13. Administrațiunea tipografiei archidiececane din

Sibiu dăneza bibliotecii reuniunii învățătorilor 50 de calendare din anul 1881.

M. 14. Direcțiunea balamucului din Sibiu arată c'a rezervat pentru membrii de naționalitatea romană, cari fac parte din reuniunea patriotică din Făgăraș mai multe locuri libere.

M. 15. Administrațiunea civilă din Boznia și Herzegovina primește prin denumirea de guvernator a baronului Appel recerutul decor militar.

J. 16. In locul ministrului Ordodý, afacerile ministeriului de agricultură se încredințază madamei Philoxera.

V. 17. Episcopul Sabo, care, pe timpul adunării generale a asociațiunii transilvane din Dej, a plecat la Budapesta, ca se vedă pe cel mai mare măgar, ce s'a premiat la serbătorea populară din Stadtwaldchen, se'ntorce satisfăcut în patrie.

S. 18. Boznia și Herzegovina nu se încorporază la Austria ci la Ungaria, pentru-că singur atare încorporare garantează pe viitor corupțiunile obicinuite în acele provincii.

D. 19. Mai mulți canonici de rasa mongolița din Gherla, ocupați cu așteptarea ca se se cócă ghindea, dechiară că din incidentul acesta n'au putut lua parte la adunarea asociațiunii transilvane dela Dej.

L. 20. În Rusia se fac tóte pregătirile pentru d'a păstra încoronarea Țarului în cel mai mare secret.

M. 21. Ministrul finanțelor Ungariei 'și dădimisiunea din disperațiune că-n Ungaria se mai află ómeni, cari pot plăti o litră de vin cu bani gata.

M. 22. Pentru călugării din muntele Athos, poligamia se ridică la rangul de dogmă.

J. 23. Celibii pretind ca și-n biserică gr. cat. se se ridice un munte cu numele Athos.

V. 24. Societățile pentru maghiarisare pretind dela regimul lui Tisza introducerea de taxe vamali asupra importului de civilizațiune din streinătate.

S. 25. Reuniunea patriotică a nobililor leșinați din Făgăraș ocupă locul țiganului întins pe scândura lată.

D. 26. Din cauza nesiguranței publice în Budapesta, ministeriul unguresc se mută-n pădurile Baconiei.

I. 27. Constituția Uniților se vinde în licitațiune publică minus offerrenti.

M. 28. Mendel o cumperă cu cinci pițule ș'o dăruiește Jidanilor din galiția.

M. 29. Rozsa Sandor se pomenește în grópă și deplânge sórtea următorilor sei, cari în Ungaria numai au ce fura decât orduri.

J. 30. Englesii studiasă în Egipt „Anabasis“ a lui Xenofon în limba turcésă.

Urzică Scandalografescu.

BCU Cluj Central University Library Cluj

Sub bogoslovul titlu: „Un protoereu jefuitor“ ȋiarul eclesiastic din Jași „Deșteptarea“ ne'a adus ȋnbucurătorea veste, cã protoereul de Prahova, Sachelar V. Pop, poftit fiind d'a sfinți nou zidita bisericã din cotuna Capu-Cãmpului, a promis sfințirea biserecei sub condiția rebonificãrii speselor de drum ș'a unui onorar de 40 franci. Condiția acãsta s'a plinit cu multã plãcere din partea epitropiei bisericãști. Sosind protoereul ȋn comunã a mai pretins 120 de franci sub titlu, cã 40 franci ȋi prea puțin. Epitropia bisericãscã, cã Dumneȋeu se primescã rugãciunile protoereului, i-a numerat și suma asta. Dupã-ce protoereul s'a ȋmbrãcat cu sfințele vesminte, ȋnainte d'a ȋncepe sfințirea apei, a pretins dela fiecare creștin aflãtor de fațã 4—5 franci. Ômenii-și deschid pungile și fiecare varsã ȋn discul protoereului cãte 4—5 franci. Stropind poporul cu aghiasmã a strigat protoereul cu glas mare, cu fiecare creștin se-i dea

3—4 vedve de țuică. Sfirmanii ómeni, neavend țuica la ei, s'au promis că vor plini ș'acéstă dorință protoereică.“

N'am onóre a cunoște în persónă pe preacuvioșia sa părintele protoereu Sachelarie V. Pop, mi-aduc însă aminte din istoria bisericescă d'un Sachelarie V. Pop, care și-a făcut studiile teologice în mânăstirea sfântului Tálharie din pădurile Baconiei în Ungaria și s'a chirotonit de Exarchul Codrurilor Rozsa Șandor de diacon.

Casul sfințirei biserecei din Capu-Câmpului nu lasă nici o îndoială, că Sachelarie V. Pop, acest Proto-Rinaldo-Rinaldini din plaiul Prahovei, e un elev ieșit din vestita scólă a lui Rozsa Șandor.

Multămită bigotismului nostru gr. or. și noi avem în Ungaria Proto-Dăieni, dér încă nici unul n'a dovedit atâta știință a progresiunilor matematice în tunsul oilor gr. or. ca preatálhăria sa părintele Secharie V. Pop. Și eu cred că fiecărui creștin greco-orbit de lumina, ce ucenicii Sântului Basiliu înprăștie înaintea ómenilor, trebuie se simtă o nespusă mângăiere sufiletescă vedënd desteritatea, cu care Proto-Pungașul Prahovei a motivat pe sântul Duch d'a pogori lungul drum din ceriuri până-n comunia Capu-Câmpului. Eu pare că ved cu câtă abundență și-a vërsat Duchul-Sânt darurile sale preste nou zidita biserică din Capu-Câmpului în momentul, când fiecare creștin al acelei biserici, prelângă câteva sute de lei pamânțești, s'a oferit ai rebonifica ostenelele și cu câte 4—5 vedre de țuisă destilată prin țevile licenției spirituóselor din România.

Din timpurile fericitului Cuza-Voda în cóce meseriașii după rinduiala lui Melchizedec se plâng mereu, că prostia omenescă și-n România se află în decreștere, și gologanii pãmânțești nu se mai înbulzesc, ca odinióră „l'a punga ecumenică a samsarilor între Dumneșeu și om. Va fi! Dēcă se afirmă

însă, că'ncele mai depărtate comune din munții României se găsesse muguri de minte sănătoasă, atunci eu nu'nțeleg cum creștinii noștri din comuna Capu-Câmpului, depe plaiul Prahovei, când Proto-Rinaldo-Rinaldini Secharie V. Pop, stropind cu aghiasma, striga cu glas mare după țuică, nu i-au întors reverenda pe dos și n'au strigat: Ținete pânză se nu te rupi!

Una stă, din istoria sfințirii noiei biserici a comunei Capu-Câmpului ori-care creștin ortodox pôte înveța, că Dumneșul nostru e atotrăbdător. Alt Dumneșu, când Proto-Nesătulul Secharie V. Pop, stropind cu aghiasma, striga după țuică, ar fi trăsmit și fulgerat în el, ca odinióră în Sodoma și Gomora.

* * *

Graful Andrásy a intrat în zodia pechiului. După-ce și-a perdit postul de primministru al Austro-Ungariei, vine un ginere și fură fata și-n urmă vin hoții din Budapesta și fură tóte meritele!

Țiarele ne spun, că hoții din capitala St. Stefan au furat dela graful Andrásy 21 de orduri din cele mai scumpe. Dér bine i-au făcut! Pentru-ce nu și-a câștigat graful Andrásy merite d'acelea, pe cari cei mai rutinați hoți nu le pot fura! Așa de exemplu ordul încrederei publice, ordul jubirei naționalităților din Austro-Ungaria etc.!

Țineți-ve acum marilor cruceri, cavaleri și oficiari din România! Când vor afla hoții din ținutul Dâmboviței, ce bun geșeft au făcut confrății lor cu ordurile grafului Andrásy în Budapesta, cum o se ve mai goléscă de merite!

Pecat numai că graful Andrásy pentru meritele sale strategice ca comandant al legendarei companii de soldați, nu s'a decorat și cu Boznia și Herzegovină, pențru-că, c'o cale, hoții ne-ar fi mântuit și de fatalitațile organizațiunei civile a acestor neîmpécate provincii!

Acum se naște întrebarea: Purtavor hoții ordurile furate dela graful Andrásy? Eu cred da! pentru-că aceștea au riscat mai mult până le-au furat, decât graful Andrásy până le-a câștigat!

Eu din parte-mi compătinesc pe graful Andrásy din inimă! Ce va face peptul lui jăfuit de toate faptele mari?!

* * *

Națofrântăcătaandresoconcilul Blăjenilor desminte pre cei-ce afirmă, că popii au limbi lungi și poporul urechi lungi. Cu totă lungimea urechilor poporului, acesta n'a aușit încă ce au făcut cei cu limba lungă la concilul provincial din Blaj. Dcă pôte fi aici vorba de limba bouului din scriptură, atunci reverendisimele antipupeze din Blaj au ajuns cu constituția din Piscul Târnavelor pe coștișul lipselor de principii. Ele trebuie se lungească acum la vale, și ajungând în luncă, se primescă tot ce le oferă puterile domnitoare ale ciorapilor roșii. Clarisimele antipupeze numesc acéstă lunecare pe coștișul lipselor de principii, politica calculului cu faptele, nu vęd însă, că propriilor miserabilitate a concreat aceste fapte.

Ridiculă uneltă concilul provincial din Piscul Târnavelor! Eu nu cred că lumea a veșut a doua óra, cum o mulțime de ómeni înțelepți, în o afacere atât de publică, cum e constituția unei bisereci, au făcut o claie de prostii învăluită în nimbul misterior infalibilității! Au dóra cred cei 20—30 suprareverendisimi, cari rod la iescelea fondurilor corupțiunei, că un milion și jumetate de laici se vor muștămi încă lung timp cu ogrinji, ce se strecură prin crepăturile iescelelor?

Ar fi timpul suprem, ca se sărim odată din glodul lui divide et impera la țermurea unității naționale și cu entusiasmul de odinióră din Cămpul Libertății se jucăm hora unirei la nunta Gazetei Transilvaniei cu flăcăul Telegraful Roman! Ob-

servatoriul cu Biserica și Școala sigur ar face servitii de nași; Luminătorul cu Familia, Ședătoarea etc. servitii de feciori și fete de nun, iar Calicul ar cere colacul.

Popii cununători s'ar inbulzi la altar ca Flconceștii la temniță, crâsnicii la cădelniță ca cărnații la trócă, ș'un chor de preste trei milióne ar cânta: Isaia dântuiește!

Când ași vedea eu odată pe Popea jucând cu Antoneli brául unirei, nu mi-ar pása de tóte lacrámile, ce Măieritele ar vârsa dupá Dr. Miron Românu! și Jidanii dupá Dr. Joan Vancea.

Români din patru unghiuri, deschideți-ve ochii!!!

BCU Cluj / Central University Library Cluj

Concurs.

Pentru postul de director la școala normală gr. or. din Oraștie se escrie concurs. Doritorii d'a face președintelui

comitetului parochial J au Balomireanul, prin ocuparea acestui post, altcum nevacant, o deosebită plăcere, au a documenta:

1. Că și-au negles studiile intru'n gimnasiu patriotic ș'au absolvat teologia, sau știința despre cele neștiute, în Maierii Sibiului spre mulțămirea tuturor Măieritelor.

2. Ca s'au născut în dureri gr. or. și s'au împuns de bubat după ritul lui Rhéty.

3. C'au flămânțit ca învețatori cel puțin cinci ani cu bun succes, și că fómnea se sălășluiește în ei în șapte rânze.

4. Că nutrese speranța în organizațiunea definitivă a protopopiatelor archidiecesane, și spre a ajunge la protopopie cred, că protopopul Orăștiei numai până atunci e nemuritor până-când popa-i va cânta: „Vecinica lui pomenire, ca se nu se mai pomenescă-n veci.

5. Că, după cum dic eei d'n România, sunt bicheri, sau după terminologia din strada Măcelarilor, că sant călugări râncaci.

Emolumentele împreunate cu acest post sânt:

1. Locuință liberă în o chilie separată a inimii președintei comitetului parochial, cu consimțământul, nolens-volens, al D. m. nului Joan Balomireanul.

2. Cinci sute de floreni v. a. deficit la un, ș'un credit ulterior în fuste de valóre ale cumnatei președintelui comitetului parochial, notate la burza tainei a șesălea, pe viêtă.

3. Încăldirea liberă, véra la sóre și iarna pe spese publice în birturi și cafenele sau la cărbunii din cădelnița parochială.

Concurenții au a-și бага documentele lor libere de limbru până'n 15. Septembrie a. c. la președinta comitetului parochial din Orăștie.

Orăștie în anul cununărilor scăpărânde după măritiș
luna candidaților de însurat mânați în April.

**Comitetul parochial gr. or. al opidului
Orăștie, în conțelegere cu pședinta.**

Cocóna Gurădulce.

Decând Țipariu și Bologa, cu toți antecesorii lor, jócă
pentru literatura și cultura poporului român, bal ca-n Dej ba.
Mițuluc! Să dus veste și poveste de balul asociațiunei tran-
silvane din Dej. Mițuluc! Pécac că sala balului era prea mică și
de stejarii, cu cari era decorată „nu spênđura episcopul Szabo,
pentru-că altcum mulțimea de feciori, cu atâta entusiasm s'a arun-

cat în brațele Terpsichorei, de făcea zdrențe din puținele fete, ce au cercetat târgul asociațiunii transilvane. Mițuluc! Și of ce feciori, țucu-i! Se scoți cu ei toate fetele acestui continent din fire! Mițuluc! Mamele române din comitatul Solnoc-Doboca fac — se vede — cu mare pledilecțiune feciori, ș'apoi ce feciori fac?! Se fi de șeptedeci de ani, cându-i veți 'ți lasă gura apă. Mițuluc! Știu că fetele câte au fost la balul din Dej, o jumătate de an nu visază alta decât: Isaia dănținește. Mițuluc!

Nu-i mirare că Maghiarii 'și sparg capul ca se ne maghiarizeze, pentru-că decă Trefort ar fi audît pe acei frumoși feciori vorbind ungurește, de bucurie la iubileul seu ar fi cântat: „Acum slobozește pe robul teu Dómné“, iar Tisza, când i-ar fi veđut cu ce foc supradumneđeiesc jócă călușerul, ca se zdruncineze cu desevirșire pe Români, și-ar fi legat o pétră de gât, și ea se ajunga, via Someș, mai eurënd în Asia, s'ar fi aruncat în apă. Mițuluc!

Nu-i vorbă, feciori binefăcúți și frumoși ca la balul asociațiunii transilvane din Dej, nu afli'n tótă literatura r mână. Mițuluc! Atari feciori trebuie se-i veđi, pentru-că altcum nu-i poți descrie neci cu ortografia lui Țițariu neci cu a lui T. Maiareșcu. Mițuluc!

Când am povestit cocónei Sfecla, ce feciori au fost la balul din Dej, de ciudă, că barbatușo n'a lăsato se mérgă la asociațiune, și-a făcut signonul tot puzdării. Mițuluc! Ș'aud că ducëndu-se cocóna Sfecla dela mine acasă, și sosind bărbatu-so tocma când ea mesteca mămăliga, l'a plesnit cu meștecătóriul preste fălci, de literatura i s'a făcut nod în obraz și d'atunci cultura ș'o pórtă legată'n chindeu. Caț!

Altcum bine a făcut cocóna Sfecla bărbatu-so, pentru-că cine știe când se mai adună asociațiunea transilvană iar la Dej, și când se mai dá femeilor ocasiunea d'a se libovi de privirea la feciori atât de frumoși. Mițuluc!

Și nu-i glumă me rog! Eu nu mai sum în anii, în cari femeia, când vede un fecior frumos, tremură ca calul de cămilă, și totuși așa m'am amorisat, de d'o săptămână am beut cafeua fără zahar, și la mâță mi-am uitat se-i dau de mâncare. Mițuluc!

Nu se pôte, istoria-i falsificată! Nu-i drept, că vechii Romani au furat pe Sabinence! Dcă stremoșii noștrii au fost numai atât de frumoși, ca feciorii din Solnoc-Doboea, ș'au jucat călușerul numai pe jumetate ca aceștea, atunci Sabinencele de bună voie și-au părăsit barbații și-au fugit la Roma. Mițuluc!

Rēmēșag cu profit.

Tete Joniță! Te prinți cu nime p'o litră că cu dau o jumetate?

În școlă.

Copii! Măne am se ve povestesc istoria cum Columbus a aflat America. Ca se ve pot dovedi istețimea lui Columbus e de lipsă ca făcare din voi se vie cu'n ou la școlă. Cari din voi n'aveți oue acasă puteți aduce și brânză.